EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 45599/13
H. P.
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 16. lipnja 2015. godine u Vijeću u sastavu:

Isabelle Berro, *Predsjednica*,
Mirjana Lazarova Trajkovska,
Julia Laffranque,
Paulo Pinto de Albuquerque,
Linos-Alexandre Sicilianos,
Erik Møse,
Ksenija Turković, *suci*,
i Søren Nielsen, *tajnik Odjela*,

uzimajući u obzir prethodno navedeni zahtjev podnesen 3. srpnja 2013. godine,

uzimajući u obzir očitovanje koje je podnijela tužena Vlada i odgovor na očitovanje koje je podnio podnositelj,

nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnositelj je hrvatski državljanin koji je rođen 1981. godine. Predsjednica je odlučila da se identitet podnositelj ne bi trebao otkriti javnosti (Pravilo 47. stavak 4.). Podnositelj je pred Sudom zastupao g. I. Farčić, odvjetnik iz Zagreba.

2. Hrvatsku Vladu („Vlada”) zastupala je njezina zastupnica gđa Š. Stažnik.

A. Okolnosti predmeta

3. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se sažeti kako slijedi:

1. Navodno zlostavljanje podnositelja zahtjeva od strane policije

4. Podnositelj zahtjeva radio je kao policijski inspektor u jednom od lokalnih ogranaka Policijske uprave Z.

5. Tijekom 2012. i 2013. godine Policijska uprava Splitsko-dalmatinska istraživala je organizirani lanac prostitucije na području Splita. Istragom je otkriveno da je podnositelj zahtjeva imao nekoliko kontakata s glavnim osumnjičenikom u istrazi M. H. i da je on bio jedan od korisnika usluga koje je organizirao M. H.

6. S tim u vezi dvojici policijskih inspektora Policijske uprave Splitsko-dalmatinske D. Z. i S. K. naređeno je da ispitaju podnositelja zahtjeva i da od njega pribave dostupne dokaze.

7. Dana 26. ožujka 2013. godine D. Z. i S. K. došli su u prostorije Policijske uprave Z. kako bi se ispitali podnositelja zahtjeva.

8. Tijekom jutra istoga dana načelnik kriminalističke policije Policijske uprave Z. pozvao je podnositelja zahtjeva u svoj ured. Kad je podnositelj zahtjeva stigao oko 9.30 sati prije podne, tajnik načelnika kriminalističke policije pozvao je M. A.-a, policijskog inspektora u Policijskoj upravi Z., da isprati podnositelja zahtjeva do sobe za sastanke na razgovor s D. Z.-om i S. K.-om.

9. Prema navodima podnositelja zahtjeva, dok su ga pratili u sobu za sastanke, inspektor M. A. ga je bez ikakvog razloga počeo povlačiti za ruku rekavši mu da je „pokvareni policajac” i da vrlo dobro poznaje one slične njemu. Podnositelj zahtjeva prosvjedovao je protiv uporabe sile zbog čega ga je M. A. još jače stisnuo. Podnositelj zahtjeva također navodi da su tijekom razgovora M. A. i inspektori Policijske uprave Splitsko-dalmatinske vršili pritisak na njega prisiljavajući ga da prizna. Konkretno, S. K. mu je zaprijetio da će ga prebiti ako on ne prizna.

10. Prema navodima Vlade, podnositelj zahtjeva ispraćen je u sobu za sastanke bez ikakve uporabe sile od strane M. A.-a ili bilo kojeg drugog policijskog službenika. Također nije bilo uporabe sile ili bilo kojeg drugog oblika zlostavljanja i prisile protiv podnositelja zahtjeva tijekom razgovora.

11. U bilješci razgovora s podnositeljem zahtjeva od 26. ožujka 2013. godine kojom Sud raspolaže navodi se da je podnositelj priznao da je ima jedan spolni odnošaj s prostitutkom u Splitu. Podnositelj zahtjeva također je dao karticu iz svog mobitela policijskim službenicima i uredno potpisao potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta što pokazuje da nije imao nikakvih primjedbi.

12. Nakon razgovora podnositelj zahtjeva vratio se na posao, gdje je nastavio sa svojim dužnostima do kraja radnog dana.

CIKLOPEA

13. Dana 29. ožujka 2013. godine, oko 19.30 sati, podnositelj zahtjeva posjetio je liječnika u bolnici u Z. zbog ozljeda koje je navodno pretrpio u prostorijama Policijske uprave Z. dana 26. ožujka 2013. godine. Mjerodavni dio zdravstvene dokumentacije glasi:

> „Prema izjavi oštećenika [...]:
>
> Tijekom obavljanja svojih dužnosti, kriminalistički inspektor u [Policijskoj upravi Z.] nanio mu je ozljede lijeve ruke.
>
> Dijagnoza:
>
> Kontuzija na lijevoj strani prsišta. Kontuzija i veliki hematom na lijevoj nadlaktici."

14. Mjerodavni dio druge zdravstvene dokumentacije od istoga dana glasi:

> „Vrijeme ozljede: 26. 3. 2013. 9,30 sati.
>
> Razlog [pregleda]: Tijekom obavljanja svojih dužnosti, kriminalistički inspektor u [Policijskoj upravi Z.] nanio mu je ozljede lijevog ramena.
>
> Glavna dijagnoza: S20 - površinske ozljede prsnog koša (torza)."

15. Podnositelj zahtjeva obavio je dodatne liječničke preglede 8. i 17. travnja 2013. godine, kojima se pokazalo da mu ozljede na nadlaktici i prsištu prolaze.

2. *Istraga Policijske uprave Z. o navodnom zlostavljanju podnositelja zahtjeva*

16. Nakon liječničkog pregleda podnositelja zahtjeva dana 29. ožujka 2013. godine (vidi prethodne stavke 13. i 14.), bolnica je proslijedila kopiju njegove zdravstvene dokumentacije Policijskoj upravi Z.

17. Dana 16. travnja 2013. godine podnositelj zahtjeva ispitan je u Policijskoj upravi Z. u vezi s njegovim navodnim zlostavljanjem od 26. ožujka 2013. Podnositelj zahtjeva izjavio je da ga je jedan od inspektora Policijske uprave Z. koji su ga pratili do sobe za sastanke snažno zgrabio za ruku. Unutar sobe za sastanke taj mu je inspektor zaprijetio zlostavljanjem rekavši mu da bi trebao vrlo dobro znati zašto je pozvan na razgovor. U jednom trenutku su im se pridružila dva inspektora Policijske uprave Splitsko-dalmatinske, a potom je ispitivan o svojim navodnim kontaktima s prostitutkama. Podnositelj zahtjeva također je objasnio kako je nakon razgovora rekao dežurnom policijskom službeniku u policijskoj postaji Z. T.-u što mu se dogodilo. On je također izjavio da je tek kasnije otišao kod svog odvjetnika, a potom je odlučio da treba uložiti službeni prigovor koji se odnosi na njegovo navodno zlostavljanje.

18. Dana 18. travnja 2013. godine ispitan je inspektor M. A. koji je zanijekao bilo kakvu uporabu sile protiv podnositelja zahtjeva. Dana 23. i 24. travnja 2013. godine inspektori Policijske uprave Splitsko-dalmatinske

CIKLOPEA

D. Z. i S. K. podnijeli su svoja izvješća u kojima negiraju bilo kakve prijetnje ili uporabu sile protiv podnositelj zahtjeva.

19. Dana 25. travnja 2013. godine ispitan je kolega podnositelja zahtjeva, Z. T. Z. T. je izjavio je da po povratku podnositelja zahtjeva sa sastanka u Policijskoj upravi Z. dana 26. ožujka 2013. godine on objasnio Z. T.-u da je bio ispitan od strane policijskih inspektora u vezi s njegovim navodnim kontaktima s prostitutkama. Podnositelj zahtjeva također je rekao Z. T.-u da ga je jedan od policijskih inspektora zgrabio za ruku dok su ga pratili do sobe za sastanke. Međutim, Z. T. je objasnio da iako je podnositelj zahtjeva rekao da su inspektori bili nepristojni, nije rekao da je bio zlostavljan ili ozlijeđen niti je objasnio na koji su način inspektori bili nepristojni. Sljedećeg je dana Z. T. otišao zajedno s podnositeljem zahtjeva u Odjel za unutarnju kontrolu i na putu tamo podnositelj zahtjeva nije spomenuo Z. T.-u nikakvu ozljedu niti se žalio da ga bilo što boli.

20. Dana 17. siječnja 2013. Općinsko državno odvjetništvo u Z. proslijedilo je Policijskoj upravi Z. materijale dobivene tijekom svoje istrage.

3. Istraga unutarnje kontrole o navodnom zlostavljanju podnositelja zahtjeva

21. Dana 17. travnja 2013. godine podnositelj zahtjeva poslao je poruku elektroničke pošte Službi za unutarnju kontrolu Ministarstva unutarnjih poslova (dalje u tekstu: „Služba za unutarnju kontrolu”) prigovorivši svom navodnom zlostavljanju od strane policijskog inspektora tijekom razgovora u Policijskoj upravi Z. dana 26. ožujka 2013. godine. On je posebice tvrdio da ga je policijski inspektor koji ga je pratio do sobe za sastanke zgrabio za ruku i povukao je, gdje je onda isti inspektor nastavio s prijetnjama prisiljavajući ga da prizna navodnu umiješanost u prostituciju. Podnositelj zahtjeva također je tvrdio da je policijski inspektor nasilno uzeo njegov mobitel i pregledao ga. Navodno su bili prisutni još neki policijski službenici koji su mu se smijali.

22. Nadalje, dana 15. svibnja 2013. godine podnositelj zahtjeva proslijedio je fotografiju Službi za unutarnju kontrolu koja prikazuje navodne povrede koje je zadobio kao posljedicu zlostavljanja od 26. ožujka 2013. godine.

23. Tijekom svoje istrage Služba za unutarnju kontrolu dobila je izvješće od Policijske uprave Z., kao i zdravstvenu dokumentaciju podnositelja zahtjeva i izvješća inspektora D. Z. i S. K. te je ispitala podnositelja zahtjeva, inspektora M. A. i kolegu podnositelja zahtjeva Z. T., kao i načelnika kriminalističke policije Policijske uprave Z.

24. Dana 18. srpnja 2013. godine Služba za unutarnju kontrolu obavijestila je podnositelja zahtjeva da njegove tvrdnje smatra neutemeljenim i nepotkrijepljenim.

CIKLOPEA

25. Podnositelj zahtjeva osporio je te nalaze i Služba za unutarnju kontrolu ga je obavijestila 26. srpnja 2013. godine da su njegovi prigovori proslijeđeni Povjerenstvu za rad po pritužbama Ministarstva unutarnjih poslova (dalje u tekstu: „Povjerenstvo”).

26. Postupak pred Povjerenstvom još uvijek je u tijeku.

4. Istraga državnog odvjetništva o navodnom zlostavljanju podnositelja zahtjeva

27. Dana 26. lipnja 2013. godine podnositelj zahtjeva poslao je dopis Općinskom državnom odvjetništvu u Z. prigovorivši navodnom zlostavljanju tijekom razgovora u Policijskoj upravi Z. dana 26. ožujka 2013. godine.

28. Dana 2. srpnja 2013. godine podnositelj zahtjeva podnio je kaznenu prijavu protiv načelnika Policijske uprave Z., načelnika kriminalističke policije Policijske uprave Z. i njegovog zamjenika, inspektora M. A. i S. K. i voditelja Službe za unutarnju kontrolu, tvrdeći da je bio zlostavljan tijekom razgovora od 26. ožujka 2013. godine te da su oni zlouporabili svoje ovlasti podnošenjem kaznene prijave protiv njega u vezi s njegovom navodnom umiješanosti u prostituciju (vidi stavak 36. u daljnjem tekstu). U vezi s navodnim zlostavljanjem podnositelj zahtjeva općenito je tvrdio da je inspektor M. A. nezakonito upotrijebio silu protiv njega i da mu je inspektor S. K. prijetio, prisiljavajući ga da prizna svoju navodni umiješanost u prostituciju.

29. Tijekom istrage Općinsko državno odvjetništvo u Z. ispitalo je načelnika kriminalističke policije Policijske uprave Z. i inspektora M. A., koji su negirali bilo kakvu nezakonitost navodnog zlostavljanja podnositelja zahtjeva.

30. U daljnjem tijeku istrage Općinsko državno odvjetništvo u Z. pozvalo je na razgovor kolegu podnositelja zahtjeva Z. T.

31. Istraga pred Općinskim državnim odvjetništvom u Z. još uvijek je u tijeku.

32. U međuvremenu, neutvrđenog dana podnositelj zahtjeva također je podnio kaznenu prijavu protiv načelnika kriminalističke policije Policijske uprave Z. i njegovog zamjenika, kao i inspektora M. A. i S. K. Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (dalje u tekstu: „Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Državnog odvjetništva”), tvrdeći da je bio zlostavljan tijekom razgovora od 26. ožujka 2013. godine i da je bilo nepravilnosti u obradi predmeta protiv njega u vezi s njegovom navodnom umiješanosti u prostituciju.

33. Dana 31. listopada 2013. Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Državnog odvjetništva odbacio je kaznenu prijavu podnositelja kao neosnovanu uz obrazloženje da nema dokaza da je 26. ožujka 2013. godine napustio prostorije Policijske uprave Z. s ikakvim ozljedama i da je činjenica da je tražio liječničku pomoć tek tri dana nakon

CIKLOPEA

navodnog zlostavljanja ostala potpuno neobjašnjena. To je dovelo do zaključka da njegove ozljede nisu bile izazvane tijekom policijskog ispitivanja. Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Državnog odvjetništva također je naveo da nije pronašao nikakve nepravilnosti u obradi predmeta podnositelja zahtjeva od strane bilo koje uključene osobe.

4. Ostale mjerodavne činjenice

34. Dana 27. ožujka 2013. godine podnositelj zahtjeva privremeno je suspendiran iz policijske službe.

35. Stegovni postupak protiv podnositelja zahtjeva u vezi s njegovom navodnom umiješanosti u prostituciju te u vezi s jednim događajem navodnog kršenja povjerljivosti informacija još uvijek je u tijeku.

36. Dana 5. travnja 2013. godine Policijska uprava Splitsko-dalmatinska podnijela je kaznenu prijavu protiv podnositelja zahtjeva Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Državnog odvjetništva u vezi sa sumnjom na njegovu umiješanost u lanac prostitucije.

37. Neutvrđenog dana Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta Državnog odvjetništva odbacio je kaznenu prijavu kao neosnovanu.

B. Mjerodavno domaće pravo

38. Mjerodavne odredbe Ustava Republike Hrvatske, „Narodne novine" br. 56/1990, 135/1997, 8/1998, 113/2000, 124/2000, 28/2001, 41/2001, 55/2001, 76/2010 i 85/2010) glase kako slijedi:

Članak 23.

„Nitko ne smije biti podvrgnut bilo kakvu obliku zlostavljanja ..."

PRIGOVORI

39. Podnositelj zahtjeva prigovara na temelju članka 3. Konvencije zlostavljanju od strane policije i manjku učinkovite istrage u tom pogledu.

40. On se pozvao i na članke 5. i 14. Konvencije i članak 1. Protokola br. 12.

CIKLOPEA

PRAVO

A. Prigovori podnositelja zahtjeva na temelju članka 3. Konvencije

41. Prigovorivši svom navodnom zlostavljanju od strane policije i manjku učinkovite istrage u tom pogledu, podnositelj zahtjeva poziva se na članak 3. Konvencije koji glasi kako slijedi:

> „Nitko se ne smije podvrgnuti mučenju ni nečovječnom ili ponižavajućem postupanju ili kazni."

1. Tvrdnje stranaka

(a) Vlada

42. Vlada je tvrdila da su prigovori podnositelja zahtjeva bili preuranjeni jer je postupak pred Općinskim državnim odvjetništvom u Z. i Povjerenstvom još uvijek u tijeku. Podredno, Vlada je tvrdila da se njegovi prigovori trebaju proglasiti nedopuštenim zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava, s obzirom da nije propisno podnio kaznenu prijavu domaćim tijelima i nije revno nastavio s progonom u svojem predmetu prigovorivši na način obrade njegovih prigovora. Štoviše, on nije podnio građansku tužbu za naknadu štete protiv države. Vlada je također smatrala da je podnositelj zahtjeva zlouporabio svoje pravo na podnošenje zahtjeva, s obzirom da nije obavijestio Sud o svim relevantnim istražnim koracima na domaćoj razini u vezi sa svojim prigovorom.

43. Vlada je nadalje tvrdila da navodno zlostavljanje podnositelja zahtjeva u svakom slučaju nije doseglo minimalnu razinu težine za postizanje primjene članka 3. Konvencije. Štoviše, on nije pružio nikakve dokaze o zlostavljanju i njegove su tvrdnje bili vrlo neuvjerljive. Konkretno, jedini dokaz koji je podnositelj zahtjeva dostavio Sudu jest zdravstvena dokumentacija od 29. ožujka 2013. godine. Međutim, ta je dokumentacija sastavljena tri dana nakon navodnog zlostavljanja podnositelja zahtjeva i podnositelj zahtjeva nije dao nikakvo objašnjenje zašto je čekao tako dugo prije nego što je zatražio liječničku pomoć. Osim toga, zdravstvena dokumentacija odnosila se na ozljede torza i lijeve nadlaktice podnositelja zahtjeva, dok je on tvrdio samo da je bio povučen za ruku. Time je ozljeda njegovog torza, prema mišljenju Vlade, ostala potpuno neobjašnjena. Osim toga, nakon njegovog navodnog zlostavljanja dana 26. ožujka 2013. godine podnositelj zahtjeva vratio se na posao bez da se ikome potužio na bilo kakve ozljede. U svojim kasnijim prigovorima dao je proturječne prikaze događaja, dok su sve osobe umiješane u navodno zlostavljanje koherentno objasnili okolnosti ispitivanja podnositelja zahtjeva od 26. ožujka 2013., odbacivši bilo kakvu mogućnost zlostavljanja ili nezakonitosti. Vlada je također naglasila da je istraga o navodnom zlostavljanju podnositelja zahtjeva bila djelotvorna.

CIKLOPEA

(b) Podnositelj zahtjeva

44. Podnositelj zahtjeva iznio je svoje prigovore ne dajući nikakve daljnje tvrdnje o podnescima Vlade.

2. Ocjena Suda

45. Sud smatra nepotrebnim navoditi sve prigovore Vlade jer je prigovor u svakom slučaju nedopušten iz sljedećih razloga.

46. Sud ponavlja da navodi o zlostavljanju moraju biti potkrijepljeni odgovarajućim dokazima (vidi predmet *Labita protiv Italije* [GC], br. 26772/95, stavak 121., ECHR 2000-IV). Sud pri ocjeni dokaza općenito primjenjuje standard dokazivanja „izvan razumne sumnje", ali dodaje da takav dokaz može proizlaziti iz istodobnog postojanja dovoljno jakih, jasnih i neproturječnih predmnijeva, odnosno sličnih neosporenih predmnijeva o činjenicama (vidi, na primjer, *El-Masri protiv bivše jugoslavenske republike Makedonije* [GC], br. 39630/09, stavak 151., ECHR 2012).

47. Sud je u mnogo navrata presudio da ako je osoba bila zdrava prije nego što je odvedena u pritvor, a potom je zadobila ozljede, Vlada ima obvezu pružiti uvjerljivo objašnjenje kako su te ozljede uzrokovane (vidi predmete *Ribitsch protiv Austrije*, 4. prosinca 1995., stavak 34., serija A br. 336, i *Selmouni protiv Francuske* [GC], br. 25803/94, stavak 87., ECHR 1999 V). Međutim, neophodan je nekakav dokaz o postojanju ozljeda (vidi, na primjer, predmete *Hristovi protiv Bugarske*, br. 42697/05, stavci 73.-78., 11. listopada 2011.; *Igars protiv Latvije* (odl.), br. 11682/03, stavak 67., 5. veljače 2013.; i *Povestca protiv Republike Moldavije* (odl.), br. 54791/19, stavak 33., 18. ožujka 2014.).

48. Sud primjećuje da iako je podnositelj zahtjeva naveo da je bio ozlijeđen kao posljedica sile koju je upotrijebila policija u kontekstu njegovog ispitivanja dana 26. ožujka 2013. godine, nekoliko elemenata predmeta dovelo je u ozbiljnu sumnju istinitost njegovih tvrdnji.

49. S tim u vezi Sud prvo primjećuje da nakon njegovog ispitivanja dana 26. ožujka 2013. godine u prostorijama Policijske uprave Z. podnositelj zahtjeva nije tražio liječničku pomoć niti je pribavio zdravstvenu dokumentaciju u vezi s njegovim navodnim ozljedama iako nije tvrdio da ga je bilo što sprječavalo da to učini (usporedi predmet *Ertuş protiv Turske*, br. 37871/08, stavak 29., 5. studenoga 2013.). Umjesto toga, on je zatražio liječnički pregled tek 29. ožujka 2013. godine, bez davanja uvjerljivog objašnjenje zašto je čekao tri dana prije nego što je zatražio liječničku pomoć ako je doista bio ozlijeđen (vidi predmet *Svoboda i drugi protiv Češke Republike* (odl.), br. 43442/11, stavak 53., 4. veljače 2014.).

50. Sud nadalje primjećuje da su liječnički dokazi podnositelja neuvjerljivi i s obzirom na uzrok i s obzirom na datum njegovih ozljeda (usporedi prethodno citirani predmet *Svoboda i drugi*, stavak 56.). Konkretno, jedna od zdravstvene dokumentacije podnositelja zahtjeva

CIKLOPEA

upućuje na to da je imao ozljedu na lijevoj nadlaktici, dok druga ukazuje na to da je imao ozljedu na lijevom ramenu (vidi prethodne stavke 13. i 14.). Štoviše, obje zdravstvene dokumentacije navode ozljede prsišta podnositelja zahtjeva i zapravo jedna od njih navodi ozljede prsnog koša kao glavnu dijagnozu (vidi prethodni stavak 14.). Međutim, podnositelj zahtjeva tvrdio je pred domaćim tijelima i pred sudom da je bio ozlijeđen tako što ga je jedan od policijskih službenika povukao za ruku te on nikada nije naveo nikakvu ozljedu prsišta (vidi prethodne stavke 9., 17., 27.-28. i 32.; i usporedi prethodno citirani predmet *Povestca*, stavak 37.).

51. Nadalje, Sud primjećuje da tvrdnje podnositelja zahtjeva o zlostavljanju iznijete pred sudom i domaćim tijelima nisu dosljedne. Naime, podnositelj zahtjeva tvrdio je pred Sudom da je tijekom ispitivanja dana 26. ožujka 2013. godine bio zlostavljan od strane inspektora M. A. i dva inspektora iz Policijske uprave Splitsko-dalmatinske (vidi prethodni stavak 9.), dok je u svom prigovoru Službi za unutarnju kontrolu podnositelj zahtjeva tvrdio da ga je zlostavljao samo inspektor M. A. (vidi prethodne stavke 9. i 21.).

52. Sud nadalje primjećuje da nema nikakvih dokaza da je podnositelj zahtjeva obavijestio svoje nadređene ili bilo kojeg svog rođaka ili neku drugu osobu o ozljedama koje su navodno uzrokovane uporabom sile dana 26. ožujka 2013. godine. Umjesto toga, kako slijedi iz dokaza koje je dostavila Vlada, a koje podnositelj zahtjeva nije osporio, on se vratio na posao i nastavio obavljati svoje dužnosti do kraja radnog dana (vidi prethodne stavke 12. i 19.). Nadalje, podnositelj zahtjeva nakon razgovora predao je karticu iz svog mobitela policijskim službenicima i uredno potpisao potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta što pokazuje da nije imao nikakvih primjedbi (vidi prethodni stavak 11.).

53. U takvim okolnostima, iako Sud prihvaća da je podnositelj zahtjeva mogao biti obeshrabren da iznese svoje tvrdnje samom činjenicom da je bio pod kontrolom onih koje je optuživao za zlostavljanje, u ovom predmetu podnositelj zahtjeva nije bio zadržan u policijskom pritvoru ili zatvoru i ne postoji ništa što ukazuje na to da je on bio spriječen podnijeti prigovor ili obaviti liječnički pregled nakon odlaska iz prostorija Policijske uprave Z. (usporedi predmet *Gorbatenko protiv Ukrajine,* br. 25209/06, stavak 117, 28. studenoga 2013.).

54. Uzimajući u obzir prethodno navedeno, Sud smatra da podnositelj zahtjeva nije uspio postaviti temelj prigovora o kojemu se može raspravljati da je zlostavljan kao što navodi. Nadalje, on nema mogućnost osporiti djelotvornost domaće istrage jer nije uspio pružiti vlastima nikakve ozbiljne i razumno vjerodostojne informacije o svojem navodnom zlostavljanju (vidi prethodni stavak 33.; i predmet *Kuralić protiv Hrvatske*, br. 50700/07, stavak 36., 15. listopada 2009.; prethodno citirani predmet *Igars*, stavak 72.; i predmet *Kravchenko protiv Ukrajine* (odl.), br. 23275/06, stavak 51., 24. lipnja 2014.).

CIKLOPEA

55. Sukladno tome, Sud odbacuje tužbu podnositelja zahtjeva na temelju materijalnog i postupovnog dijela članka 3. Konvencije kao očigledno neosnovanu, sukladno članku 35. stavcima 3. (a) i 4. Konvencije.

B. Druge navodne povrede Konvencije

56. Podnositelj zahtjeva pozvao se na članke 5. i 14. Konvencije i članak 1. Protokola br. 12, a da pritom nije ponudio mjerodavna obrazloženja.

57. U svjetlu cjelokupnog materijala koji posjeduje, te u mjeri u kojoj su pitanja koja su predmet prigovora u njegovoj nadležnosti, Sud smatra da oni ne upućuju na postojanje bilo kakve povrede prava i sloboda iz Konvencije ili njezinih protokola.

58. Iz navedenog slijedi da je ovaj dio zahtjeva očigledno neosnovan te ga treba odbaciti sukladno članku 35. stavcima 3.(a) i 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

proglašava zahtjev nedopuštenim.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 9. srpnja 2015. godine.

Søren Nielsen	Isabelle Berro
Tajnik	Predsjednica

Prijevod, lekturu i pravnu redakturu napravila prevoditeljska agencija „Ciklopea“ d.o.o. Zagreb. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava nije odgovoran za točnost prijevoda i sadržaja.